

Afstemning og Afgørelse, imødeser jeg den Tid, da det ærede Medlem kommer til at bekende, at han nu er kommet til det Standpunkt, at vi kunde faa hele den 3die Zone med, og at han gerne vilde se dette; thi der er ingen Forskel paa Synspunkterne her med Hensyn til Flensborg og den overvejende Del af den 3die Zone, da den jo ogsaa er tysktalende.

Hele denne Diskussion om det Spørgsmaal, alt det Postyr, der rejses om denne Sag, er efter min Opfattelse ikke sund Nationalfølelse, men et Udslag af den Patriotisme som tidligere i vor Historie har gjort sig gældende, og som, hver Gang den har søgt at gøre sig gældende og har haft noget Resultat, altid har ført til Ulykker for vort Land. Jeg antager i øvrigt, at hele dette Spørgsmaal, som er rejst af — jeg var lige ved at komme til at sige Højre, men som altsaa er rejst af — det konservative Folkeparti og Venstre til sammen, er rejst paa nærværende Tid for at dokumentere det, som det ærede Medlem, der staar og ser saa smilende til mig i Øjeblikket, det ærede 6. Medlem fra Maribo Amt (Asger Karstensen), jo har villet fastslaa med 7-Tommers Søm rundt omkring i Landet, nemlig det Faktum, at der ikke er Spor af Forskel paa Venstre og det konservative Folkeparti, at de ligner hinanden som to Draaber Vand, og forsaavidt det har været Meningen med det hele Postyr, der er rejst, skal jeg ikke have noget derimod.

Den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, som den ærede Ordfører for Forespørgerne (N. Neergaard) fremsatte, er i og for sig meget mild. Man har ligesom paa Fornemelsen: Vi skal ikke sige noget for skarpt, vi skal se, om de dog ikke kunde tage den uden videre Strid. Thi hvad siges der i den? I og for sig er det jo en Henstilling til Regeringen om at gøre, hvad der staar i dens Magt, for at sikre Afstemningen, noget, som er en Selvfølge, og som Regeringen tidligere baade i det politiske Udvalg og i det sønderjyske Udvalg, hvor vi har haft Spørgsmaalet fremme, har erklæret sig beredt til. Men det skal være noget selvstændigt. Udadtil skal det se ud, som om de to Draaber Vand skal gøre noget for det nationale Spørgsmaal, og saa har man fundet paa at rejse dette Spørgsmaal nu. Det var jo ganske vist ikke Meningen, at man vilde have rejst det offentligt. Man vilde have en hemmelig Forhandling om den Sag, man ønskede et lukket Rigsdagsmøde, indtil Statsministeren sagde: Nej, det er der ingen Grund til; de Forespørgsler

som skal stilles nu, efter at Krigen er afsluttet, skal fremsættes for aabne Døre saaledes, at Offentligheden kan følge dem. Det er ogsaa paa den Maade, man i et parlamentarisk styret Land skal forhandle den Slags Sager. Er der i en eller anden Retning noget at bebrejde dem, som staar for Statens Ror i et givet Øjeblik, saa lad os faa Kortene paa Bordet; men lad os faa dem paa Bordet i Offentlighedens Paasyn, og lad Offentligheden være Vidne til den Debat, der finder Sted herom.

Jeg har den Opfattelse ved Samtaler med mange Sønderjyder, mange af de Folk nede fra Slesvig, fra Kappel og Angel og deslige Steder, som har været her, at det, som de inderligt ønsker — og rent menneskeligt set er der ikke noget at sige til det —, det er, at ogsaa 3die Zone kunde komme over til Danmark. Men mine Damer og Herrer! (Munterhed). Ja, der er jo Damer her, vi har jo Damer i Rigsdagen, altsaa maa vi have Lov at sige mine Damer og Herrer. Altsaa ærede Medlemmer: De vil forstaa, at jeg ikke fordømmer de Mennesker, fordi de har den Opfattelse og vil forsøge at gøre alt, hvad der er dem muligt, for at faa opfyldt deres Ønske om at undgaa at komme til at være med til at døje det, som de tyske Borgere og Arbejdere kommer til at døje efter Krigen, undgaa det ved at komme ind under et andet Lands beskyttende Vinger. Jeg siger, denne Holdning er forstaaelig fra deres Synspunkt, men lige saa uklogt vilde det være fra vort Synspunkt, hvis vi vilde slutte os til dette deres Ønske.

Vi har ifølge vor Historie, særlig ifølge Slesvigs Historie, en til Vished grænsende Formodning om, hvorledes det vil gaa, hvis vi først faar dem alle sammen med over til Danmark. I Begyndelsen, saa længe Forholdene i Tyskland vedbliver at være saa uheldige med Hensyn til Levelfod, Leve-maade og Beskatningsforhold, vilde de synes, at der var godt i Danmark; da vilde Danmark være et Eldorado, men den Dag, alt blomstrede op igen Syd paa, kunde vi være sikre paa, at Længselen ogsaa gik Syd paa. Det er disse Tanker, jeg har gjort mig til Talsmand for overfor de Slesvigere, som har talt med mig personlig. Jeg har sagt til dem, at jeg kunde ikke billige deres Synspunkt, at jeg ikke troede, det var rigtigt. Naar man overfor dem fremsætter de Tanker, jeg nys har gjort mig til Talsmand for, siger de, at hvis de ikke nu faar Lov til at stemme, vil der senere, naar der bliver Utilfredshed og Irritation mellem